

215. pantu, lasot to kopsakarā ar kodeksa 217. pantu, īstenošanas noteikumu 454. panta 2. un 3. punktu un Sestās PVN direktīvas 7. pantu)?

- (¹) Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.).
- (²) Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīva 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību, ar grozījumiem (OV L 76, 23.3.1992., 1. lpp.).
- (³) Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regula (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.).
- (⁴) Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 2. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-241/08)

(2008/C 197/25)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — D. Recchia un J.-B. Laignelot)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvos aktus, kas vajadzīgi, lai pareizi transponētu Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (¹) 6. panta 2. un 3. punktu, Francijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija savas prasības pamatojumam izvirza divus iebildumus, kas attiecīgi ir balstīti uz Direktīvas 92/43/EEK (Dzīvotņu aizsardzības direktīva) 6. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu.

Paužot pirmo iebildumu, prasītāja uzsver, ka Dzīvotņu aizsardzības direktīvas 6. panta 2. punkts, kas aizliedz jebkādu aizsargāto dzīvotņu noplicināšanos, ir skaidrs. “Nozīmīgu seku” jēdziena ieviešana valsts tiesību aktos tāpēc, lai minētā norma būtu piemērojama tikai atsevišķām cilvēka darbībām, līdz ar to nav pamatota. Tāpat arī valsts likumdevējs nevarot kategoriski apgalvot, ka tādas atsevišķas darbības kā medības vai zveja “nav traucējošas” “Natura 2000” teritorijās, pat ja tās tiek veiktas īslaicīgi vai saskaņā ar spēkā esošo valsts tiesisko regulējumu.

Paužot otro iebildumu, Komisija vispirms norāda, ka Dzīvotņu aizsardzības direktīvas 6. panta 3. punkts paredz, ka visos plānos vai projektos, kas nav tieši saistīti ar konkrētās teritorijas apsaimniekošanu vai nav vajadzīgi tās apsaimniekošanai, tiek veikts atbilstošs novērtējums, izņemot konkrēti noteiktus gadījumus. Atbildētājas tiesību akti radot problēmu, ņemot vērā Kopienas tiesības, jo tajos sistemātiski no ietekmes uz vidi novērtēšanas procedūras esot atbrīvoti būvdarbi, projekti vai uzlabojumu veikšana, kas paredzēti līgumos “Natura 2000”.

Turpinājumā Komisija norāda, ka Francijas tiesībās pastāv projekti, kam nav vajadzīga ne atļauja, ne administratīvs apstiprinājums un kas tā rezultātā nav pakļauti novērtējuma procedūrai. Daži no šiem projektiem nozīmīgi ietekmējot “Natura 2000” teritorijas, ņemot vērā sugu saglabāšanas mērķus.

Visbeidzot, Komisija uzskata, ka valsts tiesību aktos pieteikumu iesniedzējiem būtu jāparedz skaidrs pienākums izstrādāt alternatīvus risinājumus gadījumā, ja šādas teritorijas apsaimniekošanas projekta vai plāna ietekmes novērtējums ir negatīvs.

(¹) OV L 206, 7. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 12. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Maltas Republika

(Lieta C-252/08)

(2008/C 197/26)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — L. Flynn un A. Alcover San Pedro)

Atbildētāja: Maltas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, pareizi nepiemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 23. oktobra Direktīvu 2001/80/EK⁽¹⁾ par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošo vielu emisiju gaisā no lielām sadedzināšanas iekārtām (OV L 309, 1. lpp.) (turpmāk tekstā — “direktīva”) saistībā ar Delimāras [Delimara] elektrostacijas pirmā posma [Phase One] tvaika ģenerācijas centrāles un elektrostacijas Marsā [Marsa] darbību, Malta Republika nav izpildījusi minētās direktīvas 4. panta 1. punktā saistībā ar IV pielikuma A daļu, VI pielikuma A daļu un VII pielikuma A daļu un 12. pantā saistībā ar VIII pielikuma A daļas 2. punktu paredzētos pienākumus;
- piespriet Malta Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka Delimāras elektrostacijas pirmā posma tvaika ģenerācijas centrāle neatbilst emisijas robežvērtībām, kuras direktīvā noteiktas attiecībā uz sēra dioksīda, slāpekļa oksīdu un putekļu emisijām.

Turklāt tiek apgalvots, ka attiecībā uz Delimāras elektrostacijas pirmā posma tvaika ģenerācijas centrāli un elektrostaciju Marsā Malta nav izpildījusi prasību veikt nepārtrauktus sēra dioksīda, slāpekļa oksīdu un putekļu koncentrācijas mērījumus saskaņā ar direktīvas 12. pantu un VIII pielikuma A daļas 2. punktu.

⁽¹⁾ OV L 309, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 16. jūnijā — Eiropas Kopienų Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-256/08)

(2008/C 197/27)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — C. O'Reilly un M. Condou-Durande)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/83/EK⁽¹⁾ par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptaut-

tiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu, prasības, vai, jebkurā gadījumā, nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

- piespriet Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2006. gada 10. oktobrī.

⁽¹⁾ OV L 304, 12. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 20. jūnijā — Eiropas Kopienų Komisija/Malta Republika

(Lieta C-269/08)

(2008/C 197/28)

Tiesvedības valoda — maltiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Condou-Durande un K. Xuereb)

Atbildētāja: Malta Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot visus normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/83/EK⁽¹⁾ par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu prasības, vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Malta Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- piespriet Malta Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transponēšanai noteiktais termiņš beidzās 2006. gada 10. oktobrī.

⁽¹⁾ OV L 304, 12. lpp.